

N:o 34.

Af herr **N. Andersson** i Pettersborg, *angående ändring af 44 § i gällande bevillningsförordning.*

Då det torde medgifvas, att det nuvarande sättet för upptaxeringen af de skattskyldiges inkomst är förenadt med stora svårigheter, då det gäller att komma till ett rättvist resultat, så kan väl icke heller bestridas, att svårigheterna — och dermed risken för de taxerade — ökas, om ledamöterna i taxeringsnämnden icke äro boende inom taxeringsdistriktet och sålunda icke äro i besittning af erforderlig personalkännedom eller icke hafva reda på andra på taxeringen inverkan förhållanden.

På grund af § 44 i nu gällande bevillningsförordning kan det inträffa och har äfven inträffat, att personer blifvit invalda i taxeringsnämnd utan att vara boende inom distriktet. Och det skall ju kunna inträffa, att flertalet af nämndens ledamöter kommer att bestå af utom distriktet boende personer, blott de uppfylla den kvalifikation, som § 44 uppställer, det vill säga under nästföregående år hafva utgjort fastighets- eller inkomstbevillning inom det ifrågavarande distriktet.

Nu kan visserligen sägas, att det måste ligga i de väljandes eget skön att utse personer, som äro lämpliga för uppdraget. Men deremot behöfver jag endast erinra om den ofantliga magt de stora bolagen disponera på kommunalstämmorna.

På grund af det anförda, och då det måste anses välbetänkt att undanrödja allt, som kan ingifva misstroende till en taxeringsnämnd med dess grannliga uppdrag, så vågar jag härmed föreslå att § 44 af nu gällande bevillningsförordning måtte erhålla följande förändrade lydelse.

44 §.

För att vara valbar till ledamot i taxeringsnämnd erfordras att inom taxeringsdistriktet *vara boende* och hafva under nästföregående år utgjort fastighets- eller inkomstbevillning.

Stockholm den 25 januari 1900.

Nils Andersson.